

F ü g g e l é k

/Melléletek/

Megjegyzés:

A II. rész 6./ pontjában említett 1. sz. melléklet, amely a soproni egyetemi ill. főiskolai ifjuság 1956. október 22-én összeült diákparlament elé terjesztett követelések tervezetét tartalmazta volna, nem tudtuk csatolni, mert a sokszorosítvány egyetlen példányát sem sikerült beszerez-nünk /a Rendőrségtől sem/

A 2./ számú melléklet a diákparlament által elfogadott követeléseket tartalmazza.

M á s o l a t !

Felismerve az előttünk lejátszódott egyetemi nagygyűlések, határozatok, javaslatok és követelések alapján, hogy népünk a XX. kongresszus szellemében megszabadulva az egyéni kultusz uralmától, az igazságos és az ember szabad véleményét meghallgató demokratizmus útjára lépett.

Mi a soproni egyetem hallgatói az egyetem mindig élenjáró hazafias hagyománya szellemében hallatjuk hangunkat és állásfoglalásunkat az új kialakulóban lévő helyes pártirányvonal és a szocializmust építő dolgozó népünk mellett.

Igérjük a Pártnak, hogy cselekedetünkkel minden esetben a marxizmus-leninizmus elvei alapján a magyar nép mellett állunk s ellenséges hangot s ellenséges provokációt sorainkban nem tűrünk meg.

1956. október 22-én a Soproni Egyetemi Karok ifjúsági nagygyűlésén teljesen szabad vélemény nyilvánítás mellett minden pontot megvitatva és az egész ifjúság által egységesen elfogadva az alábbi követeléseket terjesztjük elő.

A. Általános követeléseink.

1./ Független, semleges Magyarországot és szabad demokratikus választásokat követelünk.

2./ Hazánk területéről azonnal vonják ki a szovjet csapatokat, lépünk ki a varsói szerződésből.

3./ Szovjet-magyar barátságot, de teljes egyenjogúság alapján.

4./ Az Országgyűlés legközelebbi ülésén bizza meg az Országgyűlés Külügyi Bizottságát, hogy kezdjen tárgyalásokat az erdélyi Magyar Autonóm terület hovatartozásáról, valamint a külföldön élő magyarok helyzetének rendezéséről. Engedjék haza a Szovjetunióban még visszatartott hadifoglyokat és polgári személyzetet.

5./ Magyar kézbe a magyar uránt! Követeljük a hazai urán és bauxit telepeink helyes kihasználását, a lehető legmagasabb áron való áruba bocsátását, függetlenül minden politikai irányzattól, csak a gazdasági igények figyelembevételével.

6./ Követeljük, hogy az ország társadalmi, gazdasági és politikai vezetésében csak kizárólagosan magyar állampolgárok vehessenek részt. Kérjük Nagy Imre teljes rehabilitálását.

7./ Követeljük az általános emberi szabadságjogok legteljesebb biztosítását.

8./ Követeljük március 15. nemzeti ünneppé, október 6. nemzeti gyásszá való nyilvánítását.

9./ Követeljük a birói függetlenség intézményes biztosítását, a halálbüntetés eltörlését.

10./ A parasztpolitika felülvizsgálását, és a parasztság helyzetének sürgős megjavítását követeljük.

11./ Állapítsák meg a fizetések reális alsó és felső határát.

12./ Követeljük az összes statisztikai adatok és az összes külföldi követeléseink rendszeres nyilvánosságra hozatalát.

13./ Az üzemek vezetését munkástanácsok vegyék át és a vezetőket demokratikusan azok válasszák meg, és hívják vissza.

14./ Követeljük a szocialista törvényesség megszegőinek Magyarországon nyilvános tárgyalás előtti felelősségre vonását közöttük Rákosi Mátyás is - és az önkény idején ártatlanul elítéltek szabadonbocsátását.

B. Általános egyetemi követeléseink.

1./ Teljes egyetemi autonómiát követelünk.

2./ Az Országgyűlés határozza meg azokat a munkaköröket, amelyek mérnöki képesítést kívánnak meg. A fiatal mérnököket helyezték mérnöki beosztásba és kezdőfizetésüket 1500-1600 Ft-ba állapítsák meg.

3./ Követeljük a jelenlegi katalógusrendszer azonnali megszüntetését.

4./ Tegyük lehetővé az egyetemi hallgatók külföldi állami támogatással történő csoportos tanulmányi utazását, és azt, hogy egyénilag az IBUSZ-tól függetlenül is utazhassanak. Szabad utlevelet követelünk.

5./ Tegyük lehetővé a fiatal mérnökök külföldi munkavállalását és ezt ne kössék politikai és családi feltételekhez.

6./ Követeljük a Menza forintnormájának napi 15 Ft-ra való azonnali felemelését, és a Diákélelmezési üzemeket vonják az illetékes egyetemek hatásköre alá.

7./ Követeljük az évről-évre szükséges mérnökképzés létszámának reális megállapítását.

8./ Végző hallgatók diplomatervezésének idején magasabb ösztöndíjat kapjanak.

9./ Követeljük az utazási kedvezmények 50 %-ra való visszaállítását havonta egyszerű utazással.

10./ Szállítsák le a műszaki és szakkönyvek árát a hallgatók részére és mindenki kapjon tankönyvsegélyt.

11./ A párttörténetek oktatását szüntessék meg, vezessék be a marxista filozófia fakultatív oktatását. A katonai vizsgajegyeket ne számítsák be a tanulmányi átlagba, hanem azokat a katonai rendfokozat odaitélésénél vegyék figyelembe.

12./ Követeljük, hogy biztosítsák a professzorok mentelmi jogát.

13./ Csatlakozzunk a szegedi egyetemi ifjuság kezdeményezéséhez egy önálló egyetemi ifjusági szövetség létrehozásában.

14./ Oldják meg a katonai szolgálatot úgy, hogy a diplomázó mérnökök 1 évi üzemi gyakorlati idő után vonuljanak csak be a szolgálati idő mindennemű meghosszabbítása nélkül.

15./ Oldjuk meg a diákotthoni kérdést, hogy az ne tartalmazzon kisiskolás módszereket, ne sértse a hallgatók önérzetét. Hozzunk létre egy olyan diák önkormányzatot, amit a szálló-tagok demokratikus úton választanak meg.

C. Soproni vonatkozású követeléseink.

1./ Követeljük, hogy a Műszaki Egyetemi Karokat és az Erdőmérnöki Főiskolát vonják össze egy egyetemmé Sopron székhellyel, egy rektor igazgatása alatt. Azonnal hozzanak határozatot a Bánya és Földmérőmérnöki Kar kettészakitottságának megszüntetéséről.

2./ Követelünk az egyesített Egyetem jellegének és súlyának megfelelő anyagi támogatást.

3./ Szegezzék le a szabad vizsgázás jogát a professzorok által meghatározott időben.

4./ Sopront tegyék nyílt várossá, és szüntessék meg a határsávot.

5./ Követeljük, hogy az Erdőgazdaságot, mint a Népgazdasági ágat az öt megillető helyre közvetlenül a Nehézipar mögé sorolják be.

6./ Tudomásunk szerint az OEF az egyetlen vezető-szerv, ahol csak néhány egyetemi végzettségű szakember van, azért követeljük, hogy az OEF vezetői erdőmérnökök legyenek, valamint egyéb vezetőállásait is egyetemi végzettségű szakemberek töltsék be. Ugyszintén az erdőgazdaságok és erdészetek élére is erdőmérnökök kerüljenek.

7./ Rendszeresítsenek az erdőmérnökök és erdészek részére szolgálati fegyvert. Állapítsák meg a szolgálati idővel arányos fizetési osztályokat, és rendezzék a nyugdíjakat és családi pótlékokat fél-éven belül.

8./ Az 1951-52-53-ban igazságtalan elbánásban részesített oktatók és hallgatók ügyének tisztázását és ebben az ügyben bűnös személyek felelősségre vonását követeljük Sopronban.

9./ A Bánya és Földmérőmérnöki Kar hallgatói részére is bizto-

M á s o l a t

A Soproni Egyetemi karai állást foglaltak népünk
szabadságharcának szent ügyében.

Az egyetem határozott és egyhangu állásfoglalását
a következő pontokba foglaltuk.

1. Követeljük, hogy a Kormány a további vérontás megszüntetése érdekében azonnal vonja vissza azt a felkérését, amellyel a szovjet haderőt felkelőink ellen harcba állította. A békeszerződés alapján hadd hasson oda, hogy a szovjet haderőt a lehető leggyorsabb ütemben vonják ki Magyarországról területéről.

2. Elítélünk mindenféle diktatúrát és félelemmentes életet követelünk.

3. Követeljük az emberi szabadságjogok legteljesebb biztosítását: szólás-, sajtó-, gyülekezési- és vallásszabadságot egyaránt, továbbá az eszmék szabad áramlását külföldi viszonylatban is.

4. Szabad, független, demokratikus Magyarországot akarunk, amelyben valóban minden hatalom a dolgozó népé. Ennek érdekében általános titkos választásokat követelünk az egész országban, több demokratikus párt részvételével, új nemzetgyűlés megválasztása céljából, mivel az eddigi nem teljesítette alkotmányos kötelességét. A jelenlegi országgyűlést és kormányt, személyi összetételénél fogva, nem tartjuk alkalmasnak az állam vezetésére és új demokratikus választójogi törvény kidolgozására. Ezért követeljük, hogy a városok és községek nemzeti tanácsainak képviselőiből alakítandó új, ideiglenes nemzetgyűlés dolgozza ki az új választójogi törvényt.

5. Követeljük az ugynevezet "káderanyag" nyilvánosságra hozatalát, majd megsemmisítését, a "káderanyag" összeállítóinak megállapítását és szükséghez képest felelősségre vonását, végül a "káder" szónak a mellőzését.

6. Nyilvános tárgyalást követelünk Farkas Mihály és társai bűnügyében. Rákosi Mátyást aki elsősorban felelős a közelmúlt minden bűnéért, a vérontásért és az ország tönkretételéért, hozzák haza és állítsák a nép ítélőszéke elé. Vonják felelősségre Gerő Ernőt, Piros Lászlót és a szovjet fegyveres beavatkozás megtörténtének többi bűnrészeseit.

7. Követeljük az összes politikai perek és a koholt vádak alapján indított gazdasági perek független bíróságon történő felülvizsgálását, az ártatlanul elítéltek rehabilitálását közöttük Mindszenty hercegprímás rehabilitálását is és a törvénysértésekért felelős személyek megbüntetését. Azonnal hozzák vissza a Szovjetunióba kivitt hadifoglyokat és polgári személyeket, beleértve az országhatáron kívül elítélt hadifoglyokat is.

8. Követeljük a Szovjetunióval fennálló politikai és gazdasági és szellemi kapcsolatok felülvizsgálását és új rendezését, a politikai és gazdasági teljes egyenrangúság és egymás belügyeibe be nem avatkozás elve alapján. Az eddigi függő helyzetünkből keletkezett károkért kártérítést követelünk.

9. Hozzák nyilvánosságra visszamenőleg a kereskedelmi szerződéseinket és a véget nem érő jóvátételek valóságos adatait. Nyílt és őszinte tájékoztatást követelünk az ország uránérc készleteiről, kiaknázásáról és az orosz koncesszióról. Követeljük, hogy az uránércet Magyarország világpiaci áron, nemes valutáért szabadon értékesíthesse.

10. Követeljük, hogy szakemberek vizsgálják felül és szervezzék át a magyar gazdasági életet. Vizsgálják felül a tervgazdálkodáson alapuló egész gazdasági rendszerünket, a hazai adottságoknak és a magyar nép érdekeinek megfelelően.

11. Követeljük az iparban alkalmazott normák revízióját, s a munkások és értelmiségi dolgozók bérének sürgős rendezését, annak szem előtt tartásával, hogy a legkisebb fizetések feltétlenül haladják meg a létminimumot.

12. Követeljük a parasztpolitika felülvizsgálását, továbbá a jelenlegi termésbeadási rendszer fokozatos visszafejlesztését, majd megszüntetését. Az egyénileg dolgozó parasztok a termelősövetkezetekkel egyforma támogatásban részesüljenek.

13. Tiltakozunk az államvédelmi hatóságnak a magyar nép szabadságáért való küzdelmébe való fegyveres beavatkozása ellen. Követeljük az államvédelmi hatóság megszüntetését s az államvédelmi teendőknél a rendőrség és a honvédség feladatkörébe utalását.

14. Követeljük, hogy a sztalini zsarnokságot jelképező, más eltávolított Sztálin-szobor helyébe, a jelenlegi szabadságharc hőseinek és mártírjainak állítsanak méltó emlékművet.

15. A magyar nép önérzetét sértő jelenlegi cimere helyett állítsák vissza a régi Kossuth-cimert. A honvédség részére a nemzeti hagyományainkhoz méltó új egyenruhát vezessenek be. Követeljük, hogy március 15. és október 23. /ez utóbbi október 6. helyett/ nemzeti ünnep és munkaszüneti nap legyen.

16. A nemzeti érzést sértő város-, utca-, üzem- stb. elnevezéseket változtassák meg.

17. A diákpárlamentünk eddig hozott határozatait magunkévá tesszük. Az oktatók és a hallgatók továbbra is teljes egyetértésben és szilárd egységben küzdenek a szabad, független, demokratikus Magyarország megteremtéséért.

Sopron, 1956. október 27.

Egyetemi Tanács

Fk. Soproni Egyetem MEFESz Bizottság. Győr-Sopronm. Nyomda V.
Soproni telepe F.v.: Krajnc Márton

A másolat hitelével:
Sopron, 1957. július 3.

(aláírás)

/Kriszta Valéria/
előadó

4.sz. melléklet.
/a II. Rész 33. szakaszához/
M á s o l a t

Magyar Parasztok!

A független demokratikus Magyarországért harcoló soproni egyetemi ifjuság szól hozzátok.

Biztosítsátok a szabad Magyarország számára a kenyeret!

Szántsátok, vessetek, termeljetez, mert minden harc, minden építő munka alapja a kenyér.

Adjatok kenyeret, húst, zsirt és tejet a szabadságharc sebesültjeinek, a városok küzdő népének, munkásoknak, egyetemistáknak a nemzetnek!

A magyar kenyér a magyar népé, a magyar gyermekeké, a magyar anyáké.

Sopron, 1956. november 1.

Soproni Egyetemi
MEFESz Bizottság

A másolat hitelélül:
Sopron, 1957. július 3.

(aláírás)
/Kriszta Valéria/
előadó

Fk. Soproni MEFESz Bizottság. - Gy.-S.-megyei Nyomda. Sopron.

5.sz. melléklet.
/a II. Rész 45. szakaszához/
M á s o l a t !

A Csornai és Soproni Forradalmi Katonai Tanács
felhívása!

Csornai és Soproni Forradalmi Katonai Tanács megalakult.

Határozat.

Mi, a Csornai és Soproni Határőrség katonái kijelentjük, hogy rendületlenül a nép mellett állunk és öröködünk forradalmi vívmányaira. A népre nem lőttünk és nem is fogunk lőni.

Követeljük:

1. A szovjet csapatok azonnali kivonatását hazánk területéről.
2. A szovjet csapatok kivonása után új választási törvényt és szabad választások megtartását.
3. Törvényes keretek között vonják felelősségre azokat, akik megakadályozták a szabadságharc békés kibontakozását.
4. Nem akarjuk a tőkés és földbirtokosok uralmát.

Megígérjük, hogy az ország szent határait és a népet esetleges felsőbb utasítás ellenére is minden idegen támadással szemben megvédjük. Szembefordulunk minden restaurációs kísérlettel, amely a forradalom vívmányait és eredményeit veszélyeztetné.

Népünk igazságáért elesett szabadságharcosokat és hősokeket példaképeinknek tekintjük.

A Csornai és Soproni Határőrség valamint alegységei feladatának tekinti a rend fenntartását, a lakosság személyi és vagyoni biztonságának megvédését a nemzetőrséggel, a rendőrséggel és a soproni egyetemistákkal karöltve.

Csorna, 1956. október 31.

Csornai és Soproni
Forradalmi Katonai Tanács

Fk.: Soproni MEFESz Bizottság

Gy.-S. Nyomda V. Sopron

A másolat hitelél:
Sopron, 1957. július 3.

(aláírás)
/Kriszta Valéria/
előadó

K i m u t a t á s

a Főiskola november 4-én külföldre távozott
dolgozóiról.

I. Oktatók.

1./ Roller Kálmán	egy.tanár	13./ Sziklay Oszkár	egy.adjunktus
2./ Jabláczy Sándor	egy.tanár	14./ Perlaky Ferenc	egy.adjunktus
3./ dr. Kiss József	egy.tanár	15./ Klima Imre	egy.adjunktus
4./ Nemky Ernő	egy.tanár	16./ Vass Ferenc	egy.adjunktus
5./ Winkler Oszkár	egy.tanár	17./ Szy Ferenc	egy.adjunktus
6./ Tuskó Ferenc	egy.docens	18./ Csányi Elek	egy.tanárszegéd
7./ Adamovich László	egy.docens	19./ Csapody István	egy.tanárszegéd
8./ Kocsis István	egy.adjunktus	20./ Bezerédy Gyula	egy.tanárszegéd
9./ Láng László	egy.adjunktus	21./ Gereben Gábor	egy.tanárszegéd
10./ Farkas Tibor	egy.adjunktus	22./ Hegedüs János	nyelvtanár
11./ Teszárs Géza	egy.adjunktus	23./ Vörös József	testnev.tanár
12./ Sebestyén László	egy.adjunktus		

II. Adminisztratív dolgozók.

1./ Kornya Lajos	int.adm.vezető	7./ Rábay Antal	műsz.rajzoló
2./ Zilahi József	osztvez.hely.	8./ Németh Ferenc	technikus
3./ Benyovics Gyula	előadó	9./ Boros Istvánné	gép-gyorsíró
4./ Huber Károlyné	titkárnő	10./ Nándorfy Nándorné	gép-gyorsíró
5./ ö.Ágh Tiborné	nyilvántartó	11./ Bedy Jánosné	gép-gyorsíró
6./ Medveczky Lajos	könyvtáros		

III. Kisegítő dolgozók.

1./ Csizmazia József	gépkocsivezető	5./ ö.Varga Józsefné	kapus
2./ Kovács Lajos	mechanikus	6./ Péntzes Mihályné	takarítónő
3./ Király Ernő	mechanikus	7./ Kovács Lajosné	szakmunkás
4./ Illés József	hivatalsegéd		

Összesítés.

Oktató	23 fő
Adminisztratív dolgozó	11
Kisegítő dolgozó	7 "
Összesen	41 fő

A 71.307/1957. F.M. sz. alatt elrendelt vizsgálatról kapcsolatban az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója által létrehívott Fegyelmi Bizottság jelentése.

/A jelentést a Főiskolai Tanács 1957. július 9-i ülésében egyhangulag elfogadta./

I. Az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója, az 1956. októberében-novemberében és az ezt követő időszakban az Erdőmérnöki Főiskolán lezajlott események felderítése során felmerülő fegyelmi eljárások lefolytatására, 1957. június 25-én Fegyelmi Bizottságot alakított. A Fegyelmi Bizottság elnöke dr. Haracsi Lajos tanszékvezető egyetemi tanár, Gunda Mihály egyetemi adjunktus az MSzMP egyetemi szervezete részéről, Rónai Ferenc egyetemi adjunktus a Szakszervezet részéről, és Kőhidi Róbert igazgatói hivatalvezető.

A Bizottság feladata, hogy az Erdőmérnöki Főiskola mindazon oktatóinak, dolgozóinak és hallgatóinak a tevékenységét megvizsgálja és elbírálja, akik a fent említett időszakban ellenforradalmi cselekményekben vettek részt, a népi demokratikus államrenddel szembehelyezkedtek, vagy megnyilatkozásokkal az ellenforradalom ügyét szolgálták. Erről az Erdőmérnöki Főiskola igazgatójának írásbeli jelentést és javaslatot kell benyújtania.

Ehhez a munkához rendelkezésre állt az 1956. októberében, novemberében és az ezt követő időszakban lejátszódott eseményeknek - az erre a célra korábban létrehozott Bizottságoktól elkészített - történeti leírása. Ezen kívül felhasználta a Bizottság a Főiskola igazgatója által az oktatóktól, dolgozóktól, valamint sok hallgatótól és egyes kívülálló személyektől bekért véleményeket és tevékenységükre vonatkozó ismertetéseket, amelyek az ellenforradalmi időszakot ölelik fel, és a feltett kérdésekre adnak választ. /Kb. 40 drb. az oktatók és adminisztratív dolgozók részéről, mintegy 44 drb. hallgatói eseményleírás, ezenkívül 6 db jegyzőkönyv és 7 db egyéb levél./ Ezek a vélemények mind be is érkeztek Bognár Dezső városi tanácselnök levele kivételével. A felkértek névsorát és jelentését a mellékletek tartalmazzák.

A Bizottság mindezekon felül egyes olyan személyekkel is beszélgetést folytatott, akik a Bizottság véleménye szerint a vizsgálatokhoz adatokat szolgáltathattak.

A bizottság munkamódszerét a fenti adottságok szabták meg, és az a körülmény, hogy rendkívül kevés idő állt rendelkezésre a vizsgálat részletes lefolytatásához. Nehezítette a munkát az is, hogy a bizottság több tagja június végén és július 1-6. közötti időben a vizsgákkal igen le volt kötve, alig egy-két nap tudott a vizsgálatokkal behatóan foglalkozni.

II. A Bizottság munkája.

A bizottság első ülését június hó 26-án tartotta, amikor délután főiskolai tanácsülés is volt. A tanácsülés után dr. Magyar János igazgatóhelyettes röviden tájékoztatta a bizottság tagjait, hogy a feladatot milyen sorrendben kell megoldani, s a jelentést mikorra kell elkészíteni. Kérte, hogy a vasárnapi tanácsülésre tanulmányozza át a bizottság a beérkezett véleményeket, hogy az ülésen sorra kerülő történeti anyag megvitatásához hozzá tudjon szólni, ugyanakkor a történeti anyagot teljes részletességgel ismerje meg, és használja fel munkájához. A bizottság elnöke ekkor szétosztotta a tagok közt a beérkezett leveleket, gondos áttanulmányozás végett.

A bizottság második ülését június 29-én, szombat délután tartotta, amelyen megbeszélte az átolvasott jelentések alapján a további teendőket.

A bizottság június 30-án vasárnap délelőtt részt vett a főiskolai tanácsülésen, amelyen a történeti anyag került ismertetésre. Ezt a Tanács pontok szerint megvitatta, és helyenként módosította. A Fegyelmi Bizottság a Tanácsülés után összeült, és dr. Farkas Vilmos docens közreműködésével adatokat gyűjtött munkája további végzéséhez. Egyben segítette a történeti anyag továbbépítését is, valamint megbeszélte azt is, hogy kinek a meghallgatását tartja szükségesnek.

A bizottság az átnézett levelek és történeti anyag alapján megállapította, hogy ezek a bizottság részére eléggé kevés támpontot nyújtanak, mert egyrészt a jelentések írói természetesen önmagukról terhelő vallomást nem tettek, más személyekről nem igen nyilatkoznak, másrészt a történeti anyag elsősorban az események időrendi tárgyalását tartalmazza, személyek ténykedését csak néhány esetben érinti.

Mindezek alapján a bizottság megállapította, hogy elsősorban azoknak a személyeknek a kihallgatására lett volna szükség, akik az

októberi-novemberi eseményekben mint aktív vezetők és irányítók vettek részt. Ezek azonban valamennyien oktatók és hallgatók egyaránt november 4-én külföldre távoztak, és onnan nem tértek vissza, nyilvánvalóan azért, mert a felelősségrevonástól tartottak. Viszont a bizottság részére a Soproni Városi Pártbizottság, az egyetemi párt-szervezet, a Marxista tanszék, a volt katonai tanszék, a rendőrség általános jellegű megállapításokon kívül konkrét /személyekre vonatkozó/ tényeket, adatokat nem szolgáltatott.

A bizottság nem tartotta feladatának, hogy olyan egyének ügyével foglalkozzék, akik jelenleg nem tartoznak a Főiskola kötelékébe. Ez alól csak az áprilisban végzett V. éves erdőmérnökhallgatók voltak kivételek, akiknek leveleit, ténykedését a bizottság megvizsgálta. Ezek közt nem talált a bizottság olyan konkrétumokat, amelyeket fegyelmi eljárás alá vonásra szükségesnek ítélte volna.

A bizottság felhasználta munkájához az egyes tanszékek jelentését is.

A bizottság a június 29-i ülésén hallgatta meg Fejes Istvánt, a Főiskola volt hallgatói káderesét, aki egyes dolgozók cselekedeteit hallomás alapján ismertette. Hallgatókra és egyéb dolgokra vonatkozóan nem tudott semmit mondani.

A következő ülés július 1-én volt. Ezen a bizottság kihallgatta Nagy András és Györe Károlyné hivatalsegédeket, valamint Bors Gyuláné kertészeti dolgozót, akik Benkovics Ernő kertészeti dolgozó kijelentéseire vonatkozóan nyilatkoztak. Nevezett ellen az a vád merült fel, hogy felelőtlen és szószátyár módon, demokrácia és kommunista ellenes kijelentéseket tett /kommunistákat kirugom, felakasztom, stb./

Ugyanezen a napon meghallgatta a bizottság Kovács János és Kovács Jánosné hivatalsegédeket. Felmerült ugyanis annak a gyanuja, hogy a Főiskola Könyvtárában az ellenforradalmi időkben rádióhallgatás közben sok becsmérő, demokrácia ellenes kijelentés és támadás hangzott el. Ebben az ügyben kihallgattuk Szabó István könyvtárvezetőt is. A vádat alátámasztó vallomást nem tettek. Ugyanekkor kihallgattuk Csapody István egyetemi tanársegédet arra vonatkozóan, hogy mint a hirdócsoport tagja milyen ellenforradalmi ténykedésről van tudomása, milyen munkában vett részt, és tud-e másokról demokrácia ellenes cselekedeteket. Vallomása nemleges volt. Őt egyébként már a rendőrség is kihallgatta.

Julius hó 2-án meghallgatta a bizottság Benkovics Ernő ügyében még Tóth Kálmán főkertészt és Horváth Jánosné hivatalsegédet. Ugyanekkor kihallgattuk Benkovics Ernő kertészeti dolgozót is. A vallomások alapján annyi bizonyosodott be, hogy Benkovics sok beszédű ember, feleslőtlen kijelentéseket tesz, Bognár Dezsőné és Székács Jánosné becsületében megsértette.

A bizottság július 3-5 között a vizsgáztatások miatt nem ült össze. Julius 6-án este megbeszéltük a következő napok munkaprogramját.

A bizottság július 8-án beszélgetést folytatott Pántos György talajbiológiai kutatóintézeti osztályvezető, egyetemi MSZMP titkárral, valamint Horváth József és Szabó Erzsébet a Talajb. Kut. Int. dolgozóival az alábbi ügyben. Tanka Sándor egyetemi adjunktus az ellenforradalom idején Horváth József és Szabó Erzsébet útján üzent Pántoséknak, hogy jó lesz, ha mint orosz emberek elhagyják a Főiskola területét. Erre nézve a bizottság kihallgatta Tanka Sándort is, majd szemközti véleménynyilvánítás történt Pántos és Tanka között. A vád beigazolódt, azonban a vallomások szerint a bizottság úgy látta, hogy Tanka az események közt felindult állapotban az ő modorában küldte az üzenetet, de inkább jószándékból, féltésből tette ezt, mint rosszindulatból. De hiba volt, hogy nem szorgalmazta az állítólag ezt követelő - hallgatók lecsillapítását.

Ugyanezen a napon kihallgattuk Martos András egyetemi tanársegédet is néhány felmerült ügyben, aki elmondotta októberi-novemberi tevékenységét is. Utána Ágfalvy Imre egyetemi adjunktussal beszélgettünk az október-novemberi beosztásáról és arról, hogy mint a forradalmi városi tanács és a MEFESz összekötője nem tud-e lényegesebb ellenforradalmi cselekményekről és személyekről. Válasza nemleges volt.

A bizottság ugyanebből a célból tervbe vette még Kertész István marxista tanszékvezető, Gencsi László egyetemi adjunktus, Vancsura Rudolf tanársegéd és Varmuzsa Ferenc marxista tanszéki oktató meghallgatását és véleményük kikérését az ellenforradalmi eseményekről, azonban a felsoroltakkal nem sikerült kapcsolatot teremteni, mivel ezekben a napokban szabadságon, vagy vidéken voltak.

A bizottság ugyancsak tervbe vette néhány erdőmérnökhallgató kihallgatását is. Így többek között Maczka János, Nagy László, Szilágyi István IV. éves, Szabó Imre I. éves hallgatókkal szeretnénk volna beszélgetni. Azonban a hallgatókat a vizsgaidőben zaklatni nem akartuk,

azután pedig legtöbbjük azonnal hazautazott. Jelentésükből egyébként megállapítható, hogy fontos adatokat nem tudtak volna közölni a bizottsággal. Ugyanez derült ki néhány áprilisban végzett fiatal erdőmérnök /pl. Bartucz Ferenc, Halupa Lajos/ leveléből is.

Nem tudott a bizottság konkrét ellenforradalmi adatokat kapni a történeti hallgatói bizottság összeállította anyagból sem annak el- lenére, hogy a nevezett bizottság elég sok hallgatóval és másokkal is beszélt az októberi-novemberi eseményekről.

Utolsó támpontként /jul. 8-án/ meghallgattuk még Kocsis József IV. éves földmérőmérnökhallgató, KISz titkár véleményét is a hallga- tók október-novemberi tevékenységéről. Nevezett tagja volt az emli- tett történeti bizottságnak, és főleg abban a tekintetben kérdeztük meg, hogy a bizottsági kihallgatások alkalmával nem merült-e fel e- gyek hallgatók részéről elkövetett demokráciaellenes vagy ellenforra- dalmi cselekedet vagy megnyilvánulás. Esetleg más forrásból nem tud-e ilyenekről. Kocsis József válasza rövid volt. Elmondotta, hogy a bi- zottságban a hallgatók ellen konkrét vádakat felhozni és bizonyítani senki sem tudott.

Ezek után bizottságunk befejezte kihallgatási és felderítő mun- káját. Különleges nyomozási módszerek hiányában többet végezni nem tudtunk. Tudomásunk szerint a rendőrségnek sem állnak komoly, konkrét adatok rendelkezésére az Erdőmérnöki Főiskola ma is Sopronban lévő oktatói és hallgatói ellenforradalmi cselekedeteiről.

Mindennek a dolog természete szerint az a legfőbb oka, hogy akiknek vezetői szerepe vagy része volt valóban komoly ellenforradal- mi cselekedetben vagy ezek irányításában, mindazok az oktatók és hall- gatók /pl. Roller Kálmán, Baranyai József, Bujdosó Alpár, Benkő Géza, stb./ november 4-én külföldre távoztak. Ez Sopronban igen egyszerűen megtörténhetett. Akik pedig úgy érezték, hogy nem bűnösök, azok itthon- maradtak. Itt nyomatékosan figyelembe kell venni azt a Kormányzattól is megállapított tény, hogy az októberi első megmozdulás a demokrá- cia továbbépítésének a jegyében kezdődött, valamint azt is, hogy Sop- ron rendje és nyugalma biztosítva volt, itt fegyveres erőszakot senki ellen nem alkalmaztak.

III. A bizottság javaslatai és általános értékelés.

A megejtett vizsgálatok alapján a fegyelmi bizottság a következő javaslatokat teszi az Erdőmérnöki Főiskola igazgatójának:

1.

a/ Tanka Sándor egyetemi adjunktust írásbeli igazgatói megrovásban javasolja részesíteni.

Indokolás: Nevezett oktató nem megfelelő módon járt el a Talaib. Kutató Intézet tudományos dolgozóival, nevezetesen Pántos György és Pántos Györgynével szemben. Mint idős oktató, tekintélyénél fogva nem egyes hangoskodó hallgatók lecsillapítását szorgalmazta, hanem azok hangulatát követve, üzenetet továbbított a nevezettekhez, hogy mint orosz emberek hagyják el a Főiskola területét. Enyhítő körülmény, hogy Tanka Sándor ezt felindult állapotban, és valószínűen inkább jószándékból tette, amelyet a tanuk kihallgatása után állapított meg a bizottság. A bizottság magához kérette Pántos Györgyöt, a Kutató Intézet osztályvezetőjét és Tanka Sándor egyetemi adjunktust, akik a bizottság előtt kifejtették egymásnak a felmerült ügyre vonatkozó véleményüket. Tanka Sándor kijelentette, hogy cselekedete tisztán jóindulatból fakadt.

b/ Benkovics Ernő kertészeti dolgozót írásbeli igazgatói megrovásban javasolja részesíteni.

Indokolás: Nevezett az ellenforradalmi események alatt felelőtlen, becsületüket sértő kijelentéseket tett az Erdőmérnöki Főiskola egyes dolgozóira, főképpen Bognár Dezsőnére és Szakács Jánosnéra.

c/ Roller Kálmán-tól az Erdőmérnöki Főiskola volt igazgatójától 1956. augusztus 20-án kapott "Magyar Népköztársaság Érdemrendje" kormánykitüntetés visszavonását javasolja.

Indokolás: Munkahelyét, a Magyar Népköztársaság területét hűtlenül elhagyta, a reá bízott intézmény hallgatóinak külföldre való távozásában elsőrendű szerepe volt.

2.

A fegyelmi bizottság bejelenti, hogy munkájában csak az itthonmaradt és az amnesztia ideje alatt hazatért oktatók, dolgozók és hallgatók ügyeivel tudott foglalkozni.

A bizottság a rendelkezésére álló adatok alapján megállapítja, hogy az ellenforradalmi események aktív részvevői és felelős vezetői jelenleg külföldön tartózkodnak. Ezeknek a személyeknek a felelősségre vonása így nem állt a bizottság módjában. A bizottság az itthonma-

radt főiskolai dolgozók és hallgatók ügyének felülvizsgálásában elsősorban nevelő hatásra törekedett. Ebben a szellemben tárgyalta Tanka Sándor és Benkovics Ernő fegyelmi ügyét és tett ezekre javaslatot.

3.

A fegyelmi bizottságnak nem áll hatáskörében az alant megnevezett személyek felelősségrevonása, de egyértelműleg elítéli mindazokat, akik munkahelyüket és az ország területét hűtlenül elhagyták, az ellenforradalmi cselekményekben résztvettek, valamint az ifjuság külföldre való távozását felelőtlenül előmozdították. Éspedig: Roller Kálmán volt igazgatót, Tuskó Ferenc igazgatóhelyettest, Jablánczy Sándor és Kiss József volt egyetemi tanárokat, Perlaki Ferenc, Baranyai József, Klima Imre, Láng László, Sebestyén László, Sziklai Oszkár volt egyetemi adjunktusokat, Hegedüs János és Medveczky Lajos lektorokat.

Hasonlóképpen elítéli a november 4-e után /decemberben/ külföldre távozott Lux András egyetemi docenst és Futó László egyetemi adjunktust, valamint a november 4-én kiment Kéky Gyula és Csizmazia József erdőmérnök-aspiránsokat.

Ugyancsak helyteleníti, hogy munkahelyüket és hazájukat elhagyták: Adamovich László volt egyetemi docens, Kocsis István, Farkas Tibor, Vass Ferenc, Szy Ferenc volt adjunktusok, Bezerédy Gyula, Csányi Elek és Gereben Gábor tanársegédek, Kornya Lajos adminisztratív vezető, Benyovics Gyula előadó, özv. Ágh Tiborné nyilvántartó, Rábai Antal műszaki rajzoló, Nándorffy Nándorné és Bedy Jánosné gépírók, Csizmazia József g.k. vezető, Kovács Lajos és Király Ernő mechanikus és Illés József hivatalsegéd.

Nevezettek az amnesztia ellenére sem tértek vissza munkahelyükre.

4.

Végül javasolja a fegyelmi bizottság, hogy mindazon eltávozott oktatók, dolgozók és hallgatók ügyében, akik hivatalos uton

kérik hazatérésüket, a főiskola tanácsa kérelmük egyéni elbírálása alapján tegyen javaslatot a Minisztériumnak.

Sopron, 1957. július hó 9-én.

A Fegyelmi Bizottság elnöke:

Dr. Haracsi Lajos s.k.
egyetemi tanár

A Fegyelmi Bizottság tagjai:

Gunda Mihály s.k.
egyetemi adjunktus

Rónai Ferenc s.k.
egyetemi adjunktus

Kőhidi Róbert s.k.
igazg. hivatalvezető

A másolat hiteles.

(aláírás)
/Huber Károlyné/
titkárnő

J e g y z ő k ö n y v .

Készült az Erdőmérnöki Főiskola Tanácsának üléséről 1957. július hó 9-én.

Jelen vannak:

Dr. Magyar János egyetemi tanár, igazgatóhelyettes, mint elnök, dr. Mollay János gazdasági igazgatóhelyettes, dr. Botvay Károly, dr. Haracsi Lajos, dr. Roth Gyula, Sébor János, Stasney Albert, Winkler Oszkár tanszékvezető egyetemi tanárok, dr. Farkas Vilmos tanszékvezető egyetemi docens, a Főiskolai Tanács tagjai, Bognár Dezsőné személyzeti előadó, Kőhidi Róbert az igazgatói hivatal vezetője, Pántos György az MSZMP oktatói alapszerv titkára, Sallay Ferenc a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság igazgatója, Hárs László diáktothoni igazgató, Rónay Ferenc egyetemi adjunktus, mint a Fegyelmi Bizottság tagja, Herpay Imre egyetemi adjunktus, mint a Történeti Bizottság tagja és Huber Károlyné jegyzőkönyvvezető.

Magyar János: Tisztelt Tanács! Mai ülésünket ezennel megnyitom. Köszöntöm körünkben Bognár Dezsőné, aki néhány hónapi távollét után megint itt van köztünk és részt vesz, úgy mint korábban, tanácsülésünkön. Ebből az alkalomból kívánok további munkálkodásához a legjobb szívvvel sok sikert.

Ezek után pedig már a tegnapi tanácsülésünk alkalmával említett feladatunk megvalósításához látunk hozzá.

Engedjék meg, hogy mindenekelőtt elmondjam tárgyalásunk menetét.

Először Haracsi professzor, a Fegyelmi Bizottság elnöke fogja javaslatát megtenni. Utána a Fegyelmi Bizottság tagjai mondják el, hogy minden tekintetben egyetértenek-e az elnöki jelentéssel, és hogy van-e ahhoz esetleg valami hozzátennivalójuk. Ezek után a Tanács tagjai fognak hozzászólni az elhangzottakhoz. Végül értékelést igyekszünk összeállítani az ellenforradalmi eseményekről, legfőképpen arról, hogy milyen okoknak tulajdonítható az ifjúságnak ilyen nagymértékben történt Nyugatra való távozása. Ezek megtárgyalása után két, jelenleg Kanadában élő erdőmérnökhallgató levelét fogom ismertetni, akik haza szeretnének térni.

Azért mondtam el ezeket, hogy időnkkel a programnak megfelelően tudjunk gazdálkodni.

Kérem Haracsi professzor urat, legyen szives a Fegyelmi Bizottság jelentését ismertetni.

Haracsi Lajos: Tisztelt Tanács! Az Erdőmérnöki Főiskola igazgatója június 25-én Fegyelmi Bizottságot alakított azzal a megbizással, hogy vizsgálja felül az Erdőmérnöki Főiskolán felmerült és elkövetett

ellenforradalmi cselekedeteket és vizsgálatának eredményéről tegyen jelentést, ugyszintén javaslatot fegyelmi büntetésekre.

A Bizottságnak, sajnos, kevés idő állt rendelkezésére, hogy feladatát tökéletesen oldja meg. Nehezítette munkánkat az a körülmény, hogy a Bizottság tagjainak még vizsgáztatniuk is kellett, amit július 6-ig le kellett bonyolítani. Ezért nem tudott a Bizottság túl sok időt a feladatnak szentelni. Több esetben szerettük volna meghallgatni olyan hallgatókat, akik esetleg közelebbi felvilágosítással szolgálhattak volna, de a vizsgaidőszakban ezt nem tehetjük, mert ezzel a hallgatókat a tanulásban zavartuk volna meg, annak befejeztével pedig a hallgatókat már nem érthetjük el, mert azonnal hazautaztak. Az előbbieken vázolt gátló körülmények ellenére is igyekezett a Bizottság jó munkát végezni és a lehetőségekhez képest megállapítani, hogy kik, hogyan vettek részt ellenforradalmi cselekményekben. Hogy jelentésünket rövidem tehessem meg, kérem engedjék meg, hogy felolvashassam azt a jelentést, amit a Főiskola igazgatójának írásban tettem.

Haracsi professzor felolvassa jelentését.

Haracsi Lajos: Tisztelt Tanács! A felolvasottakban ismertettem a Fegyelmi Bizottság jelentését és javaslatait.

Magyar János: Tisztelt Tanács! Felkérem a Fegyelmi Bizottság tagjait, nyilatkozzanak, hogy a Fegyelmi Bizottság elnöke által ismertett jelentésen túl van-e egyéni hozzátenni, vagy elvenni valójuk.

Kőhidi Róbert: A jelentéssel egyetértek, nem is lehetne nem egyet értenem, hiszen a jelentés közös munkánk eredménye. Munkánk során igyekeztünk a lehető legnagyobb körültekintéssel eljárni. A jelentéshez hozzáfűzni valóm nincs.

Rónay Ferenc: Tisztelt Tanács! Haracsi professzor ur által elmondott jelentéssel, mint a Bizottság tagja, teljesen egyetértek. Szeretnék azonban két dolgot aláhuzni. Ezek közül az egyik az, hogy a Bizottság az eljárás során érezte azt a nagy felelősséget, ami ezzel a munkával rá hárult. Természetesen, ha több idő állt volna rendelkezésünkre, vagy több személy meghallgatására lett volna módunk, jobb munkát tudtunk volna végezni.

A második, amit megjegyezni kívánok, hogy azok a személyek, akik az októberi-novemberi események során vezetőszerpet vittek, már nincsenek itt, tehát az ő felelősségrevonásuk nem történhetett meg. Munkánk során nem téveszthettük szem elől a nevelő célzatot, s ezt a hatást a Bizottság el is érte a személyes tárgyalások során. Felmerülhet

most a kérdés, hogy ezek után, szükséges-e írásban Tanka Sándornak, Benkovics Ernőnek tudomására hozni a Fegyelmi Bizottság által javasolt igazgatói megrovást. Ebben a tekintetben több oldalról megnyilvánuló véleményt várok.

Magyar János: Köszönöm a Fegyelmi Bizottság elnökének a javaslatát és a Bizottság jelenlévő tagjainak véleménynyilvánítását. Ezután vegyük sorra a Tanács tagjait és hallgassuk meg a véleményüket a jelentésről. Induljunk el sorban. Nem várom azt, felesleges is volna, hogy elismételjük külön-külön, amit a Fegyelmi Bizottság elnöke vagy egyikünk-másikunk már elmondott, de szükségesnek tartom, hogy a Tanács tagjai külön-külön kijelentsék, hogy egyetértenek-e a Bizottság jelentésével, vagy ha nem, hát miben nem értenek azzal egyet. Én osztozom abban az igazságban, hogy több fej többet tud. A Főiskola Tanácsa erkölcsi testület, és véleménye nagyobb súllyal esik latba, semhogy azt ne venném figyelembe.

Kérem Roth professzor urat, mondja el véleményét.

Roth Gyula: Tisztelt Tanács! Teljesen egyetértek a Fegyelmi Bizottság eljárásával és a jelentést elfogadom.

Stasney Albert: Tisztelt Tanács! A Fegyelmi Bizottság munkája szerintem valóban megfeszített munka volt. Olyan rövid idő alatt kellett áttanulmányoznia a Történeti Bizottság jelentésének anyagát, hogy még az említett sok más egyéb elfoglaltság mellett is kimerítőnek látom, és éppen ezért elfogadom Haracsi professzor jelentését és javaslatát. Azt szeretném azonban megemlíteni, hogy sok más név közül az én volt tanársegédemnek, Csányi Eleknek a neve kimaradt. /Haracsi Lajos a jelentésbe pótlólag bevette./

Botvay Károly: Igen tisztelt Tanács! Én kicsit érintve érzem magam a Fegyelmi Bizottság határozatával, noha ebben megnevezve nem vagyok, csupán azért, mert Tanka Sándor, akire nézve a Fegyelmi Bizottság igazgatói megrovást javasol, az én adjunktusom és legidősebb munkatársam. Amikor a kifogásolt események történtek, nem voltam itthon, mert október 23-án Budapestre utaztam és onnan csak november 3-án érkeztem vissza. Nagyon érdekesnek tartom azt, hogy erről a vele szemben felmerült vádról nem hallottam semmit. Sem Tanka Sándor, sem a másik két munkatársam nem említették meg ezt a dolgot, sem más oldalról nem érkezett hozzám panasz, figyelmeztetés. Ebből a körülményből is arra lehet következtetni, hogy ugyanugy, ahogyan azt a Fegyelmi Bizottság is véli, Tanka részéről ez nem lehetett más, mint jóindulatu figyelmeztetés.

Egyébként is ismerni kell Tankát. Rendkívül temperamentumos ember és a legegyszerűbb dolgokat is olyan lendületesen adja elő, hogy az ő temperamentuma minden cselekedetéből kitűnik. Ez az ő szerencsétlen természete sokszor ragadtatja olyan kijelentésekre, véleménynyilvánításra, amit, ha esetleg 5 perccel később tehetne meg, másként hangzana. Többször figyelmeztettem már rá, hogy igyekezzék erről leszokni, mert esetleg félreismerik és úgy fogják megítélni, hogy az kellemetlen lesz neki. Most ez be is következett. Meg vagyok róla győződve, hogy őt semmiféle rosszindulat nem vezette, de hogy ő így nyilatkozott, az kétségkívül szerencsétlen dolog volt. Mivel a bizottság a fegyelmi határozatra vonatkozó javaslatában az enyhítő körülményeket is figyelembe vette, én a javaslattal egyetérték.

Winkler Oszkár: Igen tisztelt Tanács! A magam részéről lelkiismeretes és megfeszített munka eredményének tartom azt a munkát, amit a Fegyelmi Bizottság elnökének beszámolója összefoglal. A magam részéről azzal egyetérték.

Farkas Vilmos: A magam részéről is egyetérték a Fegyelmi Bizottság elnökének beszámolójával és határozati javaslatával, csak a szövegben egy kis módosításra van szükség, bár lehet, hogy csak én nem értettem egészen jól. A jelentésben Lux Andrászt úgy emliti meg Haracsi professzor ur, hogy decemberben távozott Nyugatra. Nem decemberben, hanem november 12-e után távozott el Lux András.

Sébor János: Igen tisztelt Tanács! Nem akarok ismétlésekbe bocsátkozni azzal, hogy elismerésemet fejezem ki a Fegyelmi Bizottság munkájáért. A Bizottság a munkáját lelkiismeretes mélyrenézással végezte el. Örömmel kell megállapítanom, hogy munkájuk nyomán az Erdőmérnöki Főiskola végre átesik a fegyelmi vizsgálaton. Tekintetbe kell venni azt, hogy mindnyájan emberek vagyunk, mindannyian követtünk és követünk el hibákat, sokszor nem is szándékosan és tudatosan, és amint ez a Bizottság jelentéséből kitűnik, ugyanez vonatkozik Tanka Sándor és Benkovits Ernő esetére is. Botvay kollégám szavaiból is az tűnik ki, hogy Tanka Sándor esetében is az ő szerencsétlen természete, a vérmérséklete az, ami ilyen kijelentésekre ragadtatta. Azt javaslom, hogy mivel Tanka Sándornak és Benkovits Ernőnek a Bizottság előtti magatartásából is kitűnt: csak meggondolatlanláság vezette őket, amikor ilyen kijelentésekre ragadtatták magukat, enyhítéssel csak szóban részesüljenek igazgatói megrovásban. Az írásbeli megrovás már súlyosabb és nyomot hagy. Az ellenforradalom idején az események okozta hangular

következtében mások is esetleg meggondolatlanabbak voltak, mint normális körülmények között. Nem mindenkinek adatik meg, hogy megfontolt, mérsékelt legyen. Nem hiszem, hogy olyan súlyos hibát követett volna el, ezért szóbeli megrovást javasolok mind a két esetben.

Herpay Imre: Tisztelt Tanács! Főhatóságunk megbizásából tagja voltam a Történeti Bizottságnak és így részletesebben ismerem az október 20-át követő időszakban történeteket, mint ahogyan azokra a Fegyelmi Bizottság jelentéséből következtetni lehet. A rendelkezésre álló anyag ismeretében és a Fegyelmi Bizottság jelentését is meghallgatva, a javaslattal egyetértek.

Hárs László: Tisztelt Tanács! Lényegében egyetértek a Bizottság javaslatával, de a Benkovits és Tanka kartársak megrovására vonatkozó javaslatban nem látom a két tett közötti különbség kidomborítását. Ha már egyforma a Fegyelmi Bizottság javaslata mindkét dolgozóra nézve, kifejezésre kellene juttatni, hogy milyen megokolás alapján kapott Benkovits Ernő is és Tanka Sándor is írásbeli megrovást. Benkovits esetében ezek a fenyegetőzések súlyosabban esnek a latba, mint Tankánál, akit, mint a Bizottság jelentéséből is kitűnik, a jóindulat vezetett. Benkovits esetében viszont az teszi érthetővé a dolgot, hogy kisebb képzettségű ember lévén, kifizetésű dolgozó, 4 gyermekes családapá, hamarabb kicsuszhatott a lába alól a talaj. A megokolásnál javaslom ezeket a szempontokat kihangsúlyozni.

Bognár Dezsőné: A magam részéről is úgy látom, hogy a Bizottság valóban lelkiismeretes, jó munkát végzett. Én különösen és személyszerint is érdekelve vagyok a dologban, mert Benkovits Ernő kijelentései velem kapcsolatban hangzottak el, ezért szeretném elmondani, hogy akkor valóban nagyon sok ember szinte megzavarodva olyan kijelentésekre ragadtatta magát, amiket később bizonyára megbánt, ezért én nem neheztelek Benkovitsra. Ő a maga egyszerűségében nem is tudta felmérni annak a súlyát, amit ő tett. Ezért a Bizottság jelentésével és javaslatával egyetértek. Egyébként nekem személyesen nem volt semmi kellemtelenségem Benkovitssal. Egy körülményt szeretnék azonban aláhúzni. Sébor professzor ur azt mondta, hogy abban az időben nem minden ember tudta, hogy mit csinál. Ezért szeretném kihangsúlyozni, hogy voltak akkor is olyanok, akik nagyon emberségesen, megértően viselkedtek, többek között éppen Sébor professzor. Most felhasználok az alkalmat, hogy itt a tanácsülés keretében mondjak neki köszönetet emberséges viselkedéséért.

Sébor János: Az embernek emberségesen kell viselkednie. De ezért külön köszönet nem jár. Ez kötelessége minden embernek, különösen akkor, ha az embertársa bajban van. Én azt szeretném, ha ez az elv érvényesülne nemcsak itt nálunk, hanem mindenütt az egész országban; segíteni és nem gáncsolni egymást, és így jobbra, szebbé tenni az életünket.

Bognár Dezsőné: Sok keserűséget tapasztaltunk akkor, és ezért külön értékelem Sébor professzor ur magatartását. Nagyon sok ember megfélekedezett akkor magáról és szóba sem mertek velünk állni, mintha leprésok lettünk volna. Voltak talán személyes okok is, ami egyeseket erre késztetett, volt talán arra is okuk, hogy a kommunistákra haragudjanak. Én mindenesetre megragadom az alkalmat, hogy itt a tanácsülésben köszönjem meg Sébor professzor ur emberiességét.

Sallay Ferenc: Átolvastam az anyagot és meg kell állapítanom, hogy a Bizottság munkáját nagyon körültekintően végezte. Nem is lehetett volna jobb munkát végezni, hisz azok, akiket nagyobbreszt felelősségre kellene vonni a történetekért, azok elhagyták az országot.

Tanka és Benkovits kartársakkal kapcsolatban a véleményem az, hogy a Bizottság a nevelő munkát, amit a fegyelmi határozat célozna, elvégezte. Javasolom, hogy megrovás helyett igazgatói feddésben részesüljenek, mert megrovást csak írásban lehet adni, szóban nem. Én egyébként Tanka akkori munkáját, szereplését nem ismerem, de az elmondottak alapján vélem úgy, hogy elegendő lenne igazgatói feddésben részesíteni. Ugyanakkor Benkovits esetében is ezt javasolnám.

A főiskolai jelentésben van egy kitétel, amit Béky főmérnök kijelentése alapján dolgoztak bele a jelentésbe, hogy a Tanulmányi Erdőgazdaságban mindenki a helyén van. Ez nem fedi a valóságot, mert az erdőgazdaságtól 19-en hagyták el munkahelyüket, és közöttük két erdőmérnök is, akik még mindig kint vannak. Marschall Gyula október 23-án engedély nélkül elhagyta a munkahelyét és ide kijött az egyetemre, a hallgatók közé. Nem tudok ezzel a kitételrel egyetérteni.

Magyar János: Amikor Béky főmérnököt az 1956. nov.12-i oktatói értekezleten a Tanulmányi Erdőgazdaság helyzetéről megkérdeztük, akkor az ő felelete nem arra vonatkozott, hogy mindenki itthon van, senki sem ment el, hanem arra, hogy mindazok, akik itthon vannak, elfoglalták a munkahelyüket és végzik a munkájukat. Lehet, hogy nem egészen világos a megfogalmazás, de így kell értelmezni. Ilyen értelemben elfogadja Sallay elvtárs ezt a kitételet?

Sallay Ferenc: Igen.

Magyar János: Pántos György véleményét szeretném hallani, mint aki ezekben a kérdésekben személy szerint is érdekelve van. Hozzáteszem, hogy nem az a célunk, hogy mindent megszépítsünk, elkendőzzünk, hanem az igazságnak megfelelően szeretnénk mindent megismerni.

Pántos György: Tisztelt Tanács! A Bizottság munkájával általánosságban a legnagyobb mértékben meg lehetünk elégedve. Olyan munkát végzett, mint amilyen munkát olyan emberektől vár a Tanács, akik a Tanács teljes bizalmát élvezik. Tanka ügyével kapcsolatban kényelmetlen helyzetben vagyok, tekintettel arra, hogy egészen közeli érintve vagyok, és talán nem tudok teljesen mentes lenni a szubjektivitástól.

A magam részéről a Fegyelmi Bizottság munkáját nem igyekeztem befolyásolni és igyekeztem a munka nevelő hatását kidomborítani. A bizottság határozatát előre is, magamra nézve kötelezőnek tartom és egyetértek vele.

Mivel azonban felmerültek egyes dolgok, amiknek az ismerete a tisztánlátáshoz szükségesek, el kell mondanom, hogy ismerjék a teljes igazságot.

Feleségem szovjet állampolgár volt, és amint Magyarországra jöttünk ennek éppen tegnap volt egy esztendeje még Budapesten kértük, és meg is kapta a magyar állampolgárságát. Feleségem szüleit hagyta ott és ez bizony igen nagy dolog volt, mert a szülei igen szerették. Amikor eljöttünk a Szovjetunióból, azt mondtam neki, hogy a magyar nép vendégszeretete, becsületérzése igen nagyfokú, és Magyarországon a második hazáját fogja megtalálni, különösen akkor, ha munkájával bizonyítja, hogy a magyar nép boldogulását kívánja szolgálni. Feleségem szintén a Talajbiológiai Kutatóintézet dolgozója. Munkájáról nem akarok itt említést tenni, mert erre nem én vagyok hivatott. Minden esetre az intézeti dolgozók részéről abban a nehéz időben a legnagyobb foku szeretet nyilvánult meg irányában. Felajánlották, hogy a lakásukon van hely számára, ha a dolog odáig fajulna, hogy ennek szüksége mutatkoznék, és akkor sokkal inkább, mint egyébként, igyekeztek kihangsúlyozni a szeretetüket.

Dr. Varga Lajos az intézet vezetője 23-án elutazott, így nekem, mint helyettesének kellett átvennem az intézet vezetését. Minden igyekezetemmel azon voltam, hogy az intézet dolgozói semmiben részt ne vegyenek, sőt azon voltam, hogy abban az időben, ha félerővel is, de folyják a munka tovább. Én a magam részéről akkor is itt bent voltam

minden nap, sőt korábban jöttem és később mentem feleségemmel együtt mint egyébként. Ilyen körülmények között jött hozzám Horváth József, az Intézet gazdasági ügyeinek intézője, és közölte velem, hogy bár részéről roppant kellemetlen az eset, de az Intézet alkalmazottai megbeszélést tartottak, és mint legidősebb munkatársra, rá esett a választás, hogy közölje velem, bár ő maga is megbotránkoztatónak tartja, hogy Tanka Sándornak az a véleménye, hogy mit keres az Intézetben ez a két orosz. Még kellemetlenebb számára, hogy azt kell javasolnia, hogy hagyjuk el az Intézetet.

A feleségem valóban orosz, és ha ezt letagadná, nagyon nem szép dolog lenne tőle. De hozzátettem, hogy itt Sopronban nagyon sok olyan férfi van, akinek német a felesége, és sok olyan asszony, akinek német az ura, de ezért soha nem tettek nekik szemrehányást és nem volt emiatt nézeteltérés. Ezért csodálkozom, hogy kifogásolják, hogy az én feleségem orosz. De ha ez a követelésük, akkor ő az épületet elhagyja, mint ahogyan meg is tette és két munkatársam hazakísérte a lakására. A magam részéről azonban kijelentettem, ha a Szovjetunióban azt mondták volna, hogy nem vagyok magyar, nem türtem volna és hazajöttem volna. Kijelentettem, hogy én az intézetet el nem hagyom, bármi történjék is, ha tetszik lőjenek agyon, de én innét el nem megyek. Ezek után érdeklődtem, hogy ki ez a Tanka, de később is megbizonyosodtam, hogy soha életemben nem beszéltem vele, sem ő nem beszélt a feleségemmel. Meg lehetett volna érteni, ha valami személyes ellentét lett volna köztünk. Vannak az embernek rosszakarói és gondoltam, talán olyan emberről van szó, akit esetleg megbántottam, de bebizonyosodott, hogy soha nem beszélünk egymással. Bebizonyosodott, hogy kétszer elmentek a munkatársaim a lakására, hogy álljon el ettől a kérésétől, hogy minket az Intézetből távolítsanak el, de nem volt hajlandó eltekinteni ettől. A későbbiek során kijelentette, persze még november elején, hogy mégis ez volt a jó megoldás. A Fegyelmi Bizottság tárgyalása során alkalmam volt vele személyesen is beszélnem és akkor elmondta, hogy mintegy 25-30 hallgató volt együtt egy alkalommal, és azok vetették fel, hogy mit keres itt a Főiskolán ez a két orosz. Éppen akkor, amikor zászlójukra tüzték a humanizmus és az őszintébb, szabadabb élet jelszavát, akkor neki, ha el is hangzottak ilyen kijelentések, le kellett volna szerelnie a hallgatókat. Neki kellett volna azt mondania, hogyha mi humanizmust akarunk, akkor ezzel a két emberrel szemben, aki nem bántott senkit, helytelen

megtorlással élünk. No, de nem akarok részletekbe bocsátkozni. Azért mondom, hogy sulyosan esik a latba, hogy oktatóról van szó, aki nemcsak oktató, hanem nevelő is. Vajon az itt jelenlévő professzorok közül, ha ilyesmire akarták volna 18-20 éves ifjak rávenni, vállalkozott volna-e egyikük is ilyesmire, vagy szó nélkül hagyták volna-e ezt. Én azt hiszem, különösen azok után, amit Sébor professzor ur itt elmondott, hogy nem, mert ha el is hangzott volna ilyen kijelentés, visszautasították volna. Ezt tettem volna én is, pedig én csak 4 évig voltam oktató.

Mindezek alapján azt kell mondanom, hogy fokozottan kell arra törekednünk, hogy a Fegyelmi Bizottság határozata valóban nevelő hatást érjen el. Ha a törvényességet és humanitást akarjuk, de nem úgy, mint ahogyan ők, mert az csak ámitás volt akkor olyan határozatot hozunk, amely valóban érezteti a nevelő hatását. Azok után, amit én itt elmondtam, egyetértek a határozati javaslattal. Tanka Sándor a szembesítés során felállt a helyéről és úgy kért, hogy tekintsem az ő figyelmeztetését jóindulatu figyelmeztetésnek és nézzem abban az ő jószándékát. Én azt hiszem, hogy a Fegyelmi Bizottság ehhez képest alkotta meg a határozati javaslatát.

Sébor János: Ezeket a részleteket nem ismertem. Így a Fegyelmi Bizottság határozatával változtatás nélkül egyetértek.

Sallay Ferenc: Tisztelt Tanács! Én sem tudtam a részleteket. Ezek után a Fegyelmi Bizottság határozatával én is egyetértek.

Haracsi Lajos: Tisztelt Tanács! A Fegyelmi Bizottság nagyon gondosan és körültekintően végezte ebben az ügyben a kihallgatásokat. Szembesítettük is Tanka Sándort Pántos Györggyel. Ez Pántos György kivására történt. A bizottság komoly és lelkiismeretes mérlegelés után hozta ezt a határozatot, amelyet itt ismertettem. Figyelembe vettük azokat a körülményeket, amelyeket Pántos György itt elmondott, azokat a dolgokat is, amiket a tanuk elmondtak, és figyelembe vettük azt is, hogy Tanka lobbanékony természetű. Figyelembe vettük a történeti helyzetet is; azt is, hogy többgyermekes családapáról van szó, és figyelembe vettük azt is, ahogyan Tanka Sándor a Fegyelmi Bizottság előtt Pántos Györggyel szemben viselkedett. Belátta, hogy hibát követett el és igyekszik azt jóvátenni. Mindezeket mérlegeltük akkor, amikor javaslatunkat megtettük.

Magyar János: Engedjék meg, hogy néhány szóban én is elmondhassam a véleményemet.

Köszönetemet fejezem ki a Fegyelmi Bizottságnak, hogy a rendelkezésére álló viszonylag rövid idő alatt lebonyolította munkáját. Az igazság kedvéért meg kell azonban említenem, hogy a Fegyelmi Bizottság a Történeti Bizottságok munkája nyomán olyan részletes eseményleírást kapott kézhez, amelyben nemcsak általános dolgok szerepelnek, hanem személyek, dátumok stb. is, és ez a Fegyelmi Bizottság munkájának elvégzését jelentékeny mértékben elősegítette.

Egyetértek azzal a javaslattal, amit a Bizottság elnöke elénk tart; a fegyelmi határozatokat a javaslat szerint meg fogom hozni.

Most pedig ki kell jelentenem, hogy Sallay igazgató elvtársnak a főiskolai oktató- és nevelőmunka megindítása, illetve folyamatban tartása körül érdeme van. Egyesek kellőképpen nem informálódva olyan cselekményeket tulajdonítottak az itthonmaradt oktatóknak és hallgatóknak, amelyeket az eltávozottak követtek el. Az itthonmaradtokról a méltánytalan ódiium elhárításában Sallay elvtársnak elismerésre méltó szerepe volt. Ezért köszönet illeti.

Ezenkívül meg kell említenem, hogy Pántos Györgynek is köszönettel tartozunk. Jól emlékszem arra az esetre, amikor éppen a magyar határvadász katonaság verte volna ki az itthonmaradt ifjúságot és a rend helyreállítása érdekében itt fáradozó oktatókat, dolgozókat a Főiskola épületeiből és kertjéből. Ekkor Pántos György volt segítségünkre Bondzsuk szovjet alezreddessel történt tárgyalásaink során, ki ezt megakadályozta. Enélkül a segítség nélkül nem lehetett volna megindítanunk nov. 12-én az oktatást és talán még sokkal több hallgató ment volna Nyugatra és nem jöttek volna annyian sem vissza, mint amennyien visszajöttek, minthogy nem lett volna hova visszajönniök. És akkor talán valóban igaza lett volna a bécsi rádióknak, hogy a soproni Erdőmérnöki Főiskoláról minden hallgató és minden oktató eltávozott.

Most pedig a kérdés még az, hogy hogyan vélekedünk az oktatóknak és hallgatóknak olyan nagymérvű Nyugatra távozásáról, mint ahogyan az valóban történt. Én a magam részéről alkottam ebben a tekintetben véleményt és véleményemet el is mondom abból a célból, hogy a Tanács megtárgyalja, megvitassa és ennek eredményeképpen állást foglaljon.

Dr. Magyar János véleményének megismerése és megvitatása után a Tanács a felvetett kérdésben következőképpen foglalt egyhangulag állást.

Az oktatók és a hallgatók közismerten nagyarányú eltávozásának sok oka van. A Tanács a sok ok közül csak azokat sorolja fel, amelyeknek a sok-sok jelentéktelenebb okhoz képest súlyosabb, döntőbb jelentőséget kell tulajdonítania.

Az 1956. november 4-én bekövetkezett Nyugatra áramlás közepette az oktatók és a hallgatók nem különültek el egymástól élesen, de a hallgatók és az oktatók dolgáról célszerű külön-külön szólni.

A hallgatók származás szerinti megoszlása 1956. október 15-re és 1957. április 15-re vonatkozólag az alábbi:

Megnevezés		Össze- sen	Munkás	Dolgozó paraszt	Ertel- miségi	Alkal- mazott	Egyéb	X
1956. okt. 15-én	fő	377	107	113	61	58	38	-
	%	100	29	30	16	15	10	Ø
1957. ápr. 15-én	fő	180	56	58	25	26	15	-
	%	100	31	32	14	15	8	Ø

A kimutatásból az látható, hogy a hallgatók osztályhelyzet szerinti viszonylagos megoszlása lényegesen nem változott, tehát nem lehet a hallgatók itthon maradását, ill. eltávozását egyszerűen csak származási okokkal megmagyarázni.

A Tanács úgy véli, hogy az eltávozásnak általános és különös okai vannak.

1./ Az általános okok közé azok az okok sorolhatók, amelyek a főiskolai ifjúság nevelésében minden bizonyára valamennyi egyetemen, főiskolán fennforogtak:

a/ Egyes felsőbb szervek a nevelés hatékonyságát mintegy egyes arányban állónak vélték a nevelő munka terjedelmével és gyakoriságával, többé-kevésbé tekintet nélkül a nevelés objektív feltételeire. Pedig az ifjúság, főként az egyetemi, főiskolai hallgatók politikai, erkölcsi arculatát nemcsak a nevelésük, hanem az adott társadalmi körülmények is formálják. E ténynek figyelmen kívül hagyása káros ellenhatásokat, közönyösséget, cinizmust váltott ki az ifjúságban.

b/ A nevelés hatékonyságának egyik igen lényeges feltétele a társadalmi rendszer demokratizmusának foka. Kétségtelenül értünk el eredményeket a demokratikus fejlődés útján, mégsem haladt előre hazánkban kellő mértékben a szocialista demokrácia teljes tartalmu megvalósulása. A személyi kultusz eredményeként felburjánzott a bürokrácia, megnövekedtek a törvénysértések, gyakorivá vált a kritika elfolytása, sőt nem egy esetben önkényes megtorlása. Mindezek erősen fékeztek a szocialista demokrácia közszellemének kialakulását.

c/ Küzdöttünk a nacionalizmus és a sovinizmus hibája ellen, de egyidejűleg abba a hibába estünk, hogy a magyar tudomány eredményeit, a magyar kultúra dokumentumait nem ismertethettük el a maguk érdeme szerint. Nem szolgálta az igaz hazaszeretetre és a proletár internacionalizmusra való nevelést a szolgálalkúség légköre, amelyben tekintélyektől, elsősorban szovjet tudósoktól vett idézetek jelentették a tudományos igazság kritériumát, és ennek során nem kellően bizonyított tételek is a szovjet tudomány eredményeként vagy reá való hivatkozással nyertek kényszerű elismertetést, ami ellen azonban az ifjúság egészséges nemzeti ösztöne tiltakozott.

d/ A társadalomtudományokban elterjedt dogmatizmus és szubjektivizmus miatt az elmúlt években a marxista oktatás nem egyszer szembe került a tényekkel, és ennek következtében a felszabadulás óta valóban elért nagy eredményeknek a nevelő hatása csökkent.

A Marxizmus-leninizmus Tanszék és a Katonai Tanszék szinte monopolisztikus jogokat élvezett az ifjúság nevelésében. Ha az ifjúságra gyakorolt hatásukat az u.n. szaktanszékek megkísérelték kiegészíteni, sőt esetleg helyel-közzel korrigálni, ezt valósággal a marxizmus-leninizmussal szemben való fellépésnek vélték.

e/ A hallgatók által felmutatott tanulmányi eredménnyel kellőképpen nem számoló ösztöndijrendszer, a hallgatók tanulócsoportokban való vizsgáztatásával járó merevség, középiskolás stílusú agyongyámolításuk, nem fejlesztette ki bennük az önállóságot, leszoktatta őket az egyéni kezdeményezésről és a velejáró felelősségvállalásról, nem élesztette, hanem inkább fékezte az egészséges versenyszellemük kibontakozását.

f/ A DISz vezetőség az ifjúságot állandóan öntevékenységre serkentette, ezzel szemben azonban a valóságban csaknem a legnagyobb mértékben járószalagra fogta. A régi egyetemi, főiskolai szokások szerinti

közösségi élettől tiltotta az ifjúságot, viszont azonban az ifjúság életkori sajátosságainak megfelelő szórakozási szabályokat nem adott nekik.

2./ A különleges okok közül az alábbiakat kell feltétlenül megemlítenünk:

a/ Az erdőgazdaság mint népgazdasági ág dolgozói lényegesen kisebb anyagi megbecsülésben részesültek, mint amekkora az erdőgazdaság által előállított termékek fontossága szerint megillette volna őket. A kontraszt helyi viszonylatban igen erős volt, mert egyaránt munkás-, vagy paraszt-származású fiatal mérnök legfeljebb feleakkora fizetésben jutott erdőmérnöki oklevéllel a kezében, mint bányamérnöki-vel, pedig az erdőmérnöki oklevélnek a megszerzéséért legalább akkora erőfeszítést kellett kifejteni, mint a bányamérnökiért.

b/ A munkás- és szegényparaszt szülők abban a hiedelemben küldték az Erdőmérnöki Főiskolára gyermekeiket, hogy oklevelük megszerzése után, mint mérnökök olyan jövedelmet fognak kapni, amiből a szüleiket is támogatni tudják. A valóságban azonban a fizetésük alig lett elegendő a saját megélhetésükre. Fokozta ezt a bajt az a körülmény is, hogy többen már főiskolás korukban megnősültek és túl korán családi gondokkal találták magukat szemben.

c/ A jelentős részben paraszt származású erdőmérnökhallgatók erősen érezték azt a különbséget, amely a termelőszövetkezetek alakításának a politikai gazdaságtanban tanult önkéntességi és fokozatossági elve és a gyakorlati végrehajtás között sok esetben fennállt.

d/ Az értelmiségi és alkalmazotti származású hallgatók akarva nemakarva csak a munkás és paraszt származású hallgatók után következtek és ez a körülmény azt az érzést keltette bennük, hogy ők az ifjúság soraiban éppen csak megtűrt elemek.

Mindezeknek az általános és különös okoknak összhatásaként az ifjúságban valami nagyfokú buszmagyaros szabadságvágy ébredt, ami azonban sokakból nem a hibáktól való megszabadulásra irányuló higgadt, céltudatos törekvést váltott ki, hanem sokakat proletárdiktatura-ellenes cselekményekbe sorolt, illetve a "szabadság földjére", Nyugatra való távozásra késztetett. És ebben a tekintetben sajnos a Főiskola volt igazgatója, a vele együtt eltávozott tanárok és segédoktatók még mintegy példát is mutattak a hallgatóknak a Főiskola, Sopron, Magyarország, a haza elhagyására.

A Tanács egyetért azzal az értékeléssel, amit a Fegyelmi Bizottság nevében dr. Haracsi Lajos professzor az oktatók eltávozásáról a Tanács elé tárt. Valóban úgy van, hogy az oktatók közül egyesek kiemelkedő szerepet töltek be, mint pl. Roller Kálmán, Tuskó Ferenc, Jabláczy Sándor az eltávozásra való ösztönzésben. Feltehető, hogy mindegyiküknek lehetett esetleg nem is egy-két személyi oka az eltávozásra. Ezeket az okokat azonban a Tanács nem ismeri. A Tanács érthetőnek tartja, hogyha egyesek az eltávozásuk miatt nem ítélik el őket, de amiatt, hogy Ausztriából vissza nem jöttek, sőt onnan kivándoroltak Kanadába, és ezt nem is csak maguk tették, hanem a hallgatóságot is tekintélyes számban mintegy magukkal vitték, ahelyett, hogy hazafordították volna az ifjúságot, magatartásukat elítéli. Súlyosbíto körülménynek tekinti a Tanács, hogy azzal a bizalommal, amellyel a népi demokrácia államhatalma egyetemi tanári, igazgatói, igazgatóhelyettesi, stb. rangba illetve munkakörbe állította őket, hálátlanul visszaéltek. Azokat az oktatókat és egyéb dolgozókat pedig, akik Roller Kálmán szellemi befolyása alá kerültek, a Tanács rendkívüli mértékben sajnálja, megjegyezve azonban, hogy közöttük pl. Sebestyén László volt adjunktus a karrierista ember prototípusa. Amennyiben közülük a hazatérés engedélyezését valaki kérné, a Tanácsnak személy szerint külön-külön kell foglalkoznia az ilyen kérelmekkel.

Magyar János: Tisztelt Tanács! Végezetül bejelentem, hogy Kanadából két volt hallgatóunktól: André Bélától és Borovics Tibortól levél érkezett, amelyben mindketten azt kérik, hogy hazatérhessenek és megszakadt tanulmányaikat a Főiskolán folytathassák. Levelük szerint csak kb. október elejére tudnának a Főiskolán jelentkezni, mert még szeptemberben is dolgozniuk kell, hogy a hazatérési költséget megkeressék.

Sem André Bélával, sem Borovics Tiborral kapcsolatban nem merült fel valamilyen őket terhelő cselekmény gyanúja a tiltott határátlépésen kívül. Ezért a MSZMP és a KISz szervezetével egyetértésben mindkettőjükre nézve azt javasolom, hogy a Tanács visszafogadásuk mellett foglaljon állást és eredeti leveleiket a Főiskola ilyen értelmű jelentéssel terjessze a főhatóságunk elé.

A Főiskola Tanácsa a javaslatot egyhangulag magáévá tette.

Magyar János: Köszönöm az állásfoglalást, ezzel a mai tanács-
ülésünket bezárom.

Kmf.

(aláírás)

/Huber Károlyné/
jegyzőkönyvvezető

(aláírás)

/Dr. Magyar János/
egyetemi tanár
igazgatóhelyettes

(aláírás)

/Sallay Ferenc/
a Tan. Erdőgazdaság igazgatója
hitelesítő.

(aláírás)

/Stasney Albert/
egyetemi tanár.
hitelesítő.